

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200535
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200535.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO:50 094 297, proti žalovanej O. M., G.. XX.XX.XXXX, E. K. Z. XXX, XXX XX Z., o zaplatenie 2.027,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 80,-eur **z a s t a v u j e .**

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.03.2019 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.027,88 eur, úroky vo výške 1.920,76 eur, úroky vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2.027,88 eur od 05.03.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.027,88 eur od 05.03.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO:31 340 890 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola na žalobcu postúpená pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy uzavretej bankou so žalovanou boli podľa tvrdenia žalobcu Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a sadzobník poplatkov, pričom na základe tejto úverovej zmluvy Poštová banka, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 2.250,-eur. V žalobe žalobca tvrdil, že žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky, zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov, no úver riadne a včas nesplácala, preto postupca úver dňa 21.03.2016 vyhlásil za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaná podľa tvrdenia žalobcu dlžnú sumu z úveru zaplatila len sčasti. Podľa špecifikácie v žalobe dlh žalovanej ku dňu 04.03.2019 pozostáva z dlžnej istiny vo výške 2.027,88 eur, dlžných úrokov z istiny do 04.03.2019 vo výške 1.920,76 eur, zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2.027,88 eur od 05.03.2019 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.027,88 eur od 05.03.2019 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu, Obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy, Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy, Sadzobník účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy, Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018 a listinu „Aktuálny stav úveru“ ku dňu vyhotovenia žaloby.

4. Pred doručením žaloby žalovanej žalobca písomným podaním zo dňa 17.06.2019 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie úroku z omeškania 0,05 % ročne zo sumy 2.027,88 eur berie žalobu späť. V súlade s ust. § 145 ods.3 CSP konal súd ďalej o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

5. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila tak, že záväzok splácala tak, ako jej to umožňovala jej finančná situácia. Uviedla, že je vdova, poberá len vdovský dôchodok, má výdavky na stravu, ošatenie, poplatky v domácnosti. Poukázala na to, že vo výpise z úverového účtu vyhotoveného žalobcom sú uvedené ako uhradené len splátky do 14.02.2019, ona však uhradila aj splátku dňa 16.04.2019 vo výške 40,-eur, na dôkaz čoho predložila poštový poukaz - podací lístok, preto nesúhlasí so sumou uvedenou v žalobe. Tvrdila, že od roku 2018 sa už snaží pravidelne mesačne uhrádzať splátky, neuhradila len jednu a jednu v roku 2019. Žiadala o povolenie splátok.

6. Žalobca písomným podaním zo dňa 12.09.2019 súdu oznámil, že eviduje žalovanou tvrdenu úhradu na dlh vo výške 40,-eur z apríla 2019, preto žalobu o zaplatenie sumy 40,-eur berie späť.

7. Následne písomným podaním zo dňa 27.11.2019 oznámil, že žalovaná uhradila mu ešte sumu 40,-eur dňa 14.11.2019 ktorú započítal na úhradu istiny, preto v časti o zaplatenie sumy 40,-eur berie žalobu späť. Zároveň doplnil opísanie rozhodujúcich skutočností pre uplatnený nárok.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 18.12.2019 na ktoré sa žalobca ani žalovaná napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní s tým, že súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná, ktorej predvolanie na pojednávanie vychádzajú z informácie o výsledku doručenia jeho listinného rovnopisu doručené bolo dňa 21.11.2019 neúčasť na pojednávaní neospravedlnila, o jeho odročenie nežiadala. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a žalovanej, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

9. Keďže žalobca svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 80,-eur vzal pred začatím pojednávania späť, bolo potrebné sa najskôr vysporiadať s týmto jeho čiastočným späťvzatím žaloby.

10. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

14. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.947,88 eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 1.920,76 eur, zmluvných úrokov vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2.027,88 eur od 5.3.2019 do 17.4.2019, zo sumy 1.987,88 eur od 18.4.2019 do 13.11.2019, zo sumy 1.947,88 eur od 14.11.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.027,88 eur od 5.3.2019 do 17.4.2019, zo sumy 1.987,88 eur od 18.4.2019 do 13.11.2019 a zo sumy 1.947,88 eur od 14.11.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

15. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu a žalovanej, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, pričom zistil tento skutkový stav:

16. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere lepšiasplátka“. V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení Poštová banka a.s.,

so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 a ako dlžník je tam označená žalovaná. Pod týmto označením zmluvných strán je článok 2. zmluvy označený ako „Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia“ kde je uvedené, že výška schváleného úveru je 2.250,-eur, úroková sadzba je 25,12 % ročne, dátum prvej splátky je 15.1.2015, dátum každej ďalšej platby je k 15.dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky je 55,30 eur, počet mesačných splátok úveru je 120. Ako dátum konečnej splatnosti úveru je tam uvedený dátum 15.12.2024. Ďalej je tam uvedené, že RPMN je 28,22 %, priemerná hodnota RPMN na trhu že je 17,33 % a celková čiastka úveru že je 6.005,98 eur.

17. Žalobca predložil aj Obchodné podmienky pre úver- lepšiasplátka a tiež Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov platný od 1.2.2014.

18. V zmysle čl. 9 bodu 9.2 Obchodných podmienok ak dlžník neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky pohľadávky banky a/alebo porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP a/alebo jeho vyhlásenia uvedené v článku 8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, banka je za každé takéto porušenie oprávnená (i) požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným; v takom prípade je banka oprávnená úročiť nesplatenú pohľadávku banky, a to až do jej úplného splatenia zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania, ktorého výška je stanovená v oznámení a/alebo (ii) vypovedať zmluvu s okamžitou účinnosťou, alebo (iii) úročiť splatnú časť pohľadávky banky, s ktorou je dlžník v omeškani, a to až do jej úplného splatenia, úrokom z omeškania, ktorého výška je stanovená v oznámení a/alebo (iv) zvýšiť výšku úrokovej sadzby o sadzbu úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení a/alebo (v) uplatniť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka poplatkov.

19. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018“ predloženej žalobcom súd zistil, že žalovaná dňa 12.12.2014 vyčerpala sumu 1.494,39 eur a 755,61 eur, spolu sumu 2.250,-eur. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou ako aj spôsob ich započítania z ktorých vyplýva, že žalovaná splátky splatné od 15.1.2015 do 15.5.2015 uhradila. Splátku splatnú dňa 15.6.2015 ani splátku splatnú dňa 15.7.2015 neuhradila. Dňa 3.8.2015 zaplatila sumu 145,60 eur a 15.8.2015 sumu 0,74 eur, potom so splácaním prestala úplne. Splácanie obnovila až po takmer dvoch rokoch, keď odo dňa 20.7.2017 splácala splátky po 40,-eur, do 14.9.2018 zaplatila 12 takýchto splátok, celkovo do dňa 14.9.2018 zaplatila 902,84 eur z čoho na úhradu istiny úveru bola započítaná suma 22,12 eur, zvyšok bol započítaný na úhradu úrokov a poplatkov. Po dni 14.9.2018 žalovaná uhradila v splátkach po 40,-eur ešte sumu 280,-eur.

20. Za obdobie od 15.01.2015 do 21.03.2016, čo je dátum pri ktorom je v listine aktuálny stav úveru zaznamenané zosplatenie úveru právny predchodca žalobcu predpísal žalovanej splátky v sume spolu 829,50 eur, pričom zaplatila v tomto období len 422,84 eur.

21. Listom označeným ako „Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 23.02.2016 pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. žalovanú upozornil na omeškanie v splácaní a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Konkrétne uviedol, že ku dňu 22.2.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 409,31 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 364,-eur, poplatkov vo výške 36,15 eur a poistného 9,16 eur. Toto upozornenie podľa poštového podacieho hárku na čl.39 spisu podané na prepravu žalovanej bolo na pošte dňa 23.2.2016. Listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.03.2016 Poštová banka, a.s. žalovanej oznámila, že úverová pohľadávka sa ku dňu 21.03.2016 stala predčasne splatnou, pričom ju súčasne vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 2.656,46 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Výzva na úhradu dlžnej sumy podľa doručky na čl. 42 spisu bola žalovanej doručená dňa 24.03.2016.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

24. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods.2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods.1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

26. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

34. Žalobou uplatnený nárok žalobca v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru. Pôvodný veriteľ s ktorým žalovaná uzatvorila úverovú zmluvu je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver. Žalovanej úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, z obsahu zmluvy a označenia žalovanej v

nej je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver. Niet tak pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

35. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že dňa 12.12.2014 žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpala, čo vyplýva ako z listiny aktuálny stav úveru predloženej žalobcom tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaná nespochybňovala.

36. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 6.3.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarca vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarca za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

37. Zo žaloby a predložených listinných dôkazov vyplýva, že došlo k predčasnému zosplatneniu úveru pre jeho nesplácanie žalovanou. Dohoda zmluvných strán o práve dodávateľa predčasne zosplatniť poskytovaný spotrebiteľský úver podľa názoru súdu rešpektuje limity dané v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo skutkových okolností prípadu (žalobcom predložený prehľad splátok v listine - Aktuálny stav úveru) vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania už so splátkou splatnou v júni 2015, potom v auguste 2015 síce doplatila časť dlhu na splátkach, nie však celú dlžnú sumu, následne už ale splátky splatné v mesiaci september 2015, október 2015, november 2015, december 2015, január 2016 a február 2016 neuhradila už vôbec, ani sčasti. Žalovanej bolo dňa 23.2.2016 právnym predchodcom žalobcu zaslané upozornenie na omeškanie s výzvou na zaplatenie dlžných splátok vo výške 364,- eur. Keďže dlžné splátky neboli doplatené, pôvodný žalobca dňa 21.3.2016 úver po práve predčasne zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom - výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.3.2016, ktorý prevzala dňa 24.03.2016. V danom prípade nebolo žalovanou spochybnené tvrdenie žalobcu, že k zosplatneniu spotrebiteľského úveru právny predchodca žalobcu pristúpil k 21.3.2016, teda v lehote vyplývajúcej z § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

38. Súd preto uzatvára, že v danom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru dňom 21.3.2016, o čom bola žalovaná informovaná listovou zásielkou z 21.3.2016, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatnenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená

v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo (teda zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala). Prvou nezaplatenou splátkou tu bola splátka za september 2015, poslednou splátkou splatnou viac ako 3 mesiace pred zosplatnením tu bola splátka splatná dňa 15.12.2015 od zročnosti ktorých do podania žaloby uplynuli viac ako 3 roky. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ).

39. S poukazom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka a skutočnosti vyplývajúce zo žalobcom predložených listinných dôkazov - upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.02.2016, výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.03.2016 a listiny aktuálny stav úveru, z ktorej vyplýva, že posledná splátka hrazená žalovanou bola ešte v auguste 2015, pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 06.03.2019, súd má v zmysle § 101 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka za to, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy tu nemožno vymáhať a že žaloba je preto v celom rozsahu zjavne nedôvodná.

40. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp.zn. 14Co/166/2019 alebo 13Co/133/2019, ktoré žalobcovia musia byť známe, nakoľko aj v tam vedených sporoch bol žalobcom.

41. Ďalej súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018. Tam iný žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku odvoláciu argumentáciu daného žalobcu odmietol.

42. Obdobne nesúhlasnú argumentáciu k takému posúdeniu premlčania odmietol Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16Co/95/2018. Poukazujúc na viaceré komentáre k Občianskemu zákonníku tam krajský súd uviedol, že taký výklad zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad žalobcu, podľa ktorého by veriteľ pri omeškaní s viacerými splátkami pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace.

43. Súd pripomína, že aj v tu súdnej veci, aj z formulovania Upozornenia zo dňa 23.2.2016 v spojení s úkonom zosplatnenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania už so splátkou splatnou v mesiaci september 2015 až december 2015 po viac ako 3 mesiace keď tam vyčíslený dlh na splátkach 364,-eur zodpovedá viac ako 6 mesačným splátkam. Preto je zrejmé, s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka že ak žaloba bola podaná až dňa 06.03.2019, podaná bola až po uplynutí premlčacej doby.

44. Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018. Tam tento uviedol, cit. „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

45. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit. „Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

46. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátok splatných už od 15.9.2015 do 15.12.2015, už splátka splatná dňa 15.9.2015 bola prvou omeškanou splátkou a preto je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Pôvodný žalobca doručil na súd žalobu až dňa 6.3.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať.

47. Na základe uvedeného tak bola žaloba ako celok súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku, vzhľadom k čomu bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 80,- eur vzatá späť, a to pre správanie žalovanej po podaní žaloby (čiastočné plnenia v tejto výške), teda konanie o zaplatenie sumy 80,-eur zastavené bolo procesným zavinením žalovanej, čo treba považovať za procesný úspech žalobcu v tejto časti. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, teda tam úspech mala žalovaná. Celkový procesný úspech žalobcu tak bol výrazne prevýšený jeho neúspechom. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa

pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.